

Arrest

**nr. 119 298 van 20 februari 2014
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, op 2 december 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 januari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 februari 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. MULLER en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 9 november 2006 en heeft zich vluchteling verklaard op 9 juli 2013.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 11 juli 2013 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 27 september 2013.

1.3. Op 31 oktober 2013 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Libanese nationaliteit, bent u een soennitische moslim en bent u geboren op 21 augustus 1982. U stelt ongehuwd te zijn en geen kinderen te hebben. Op uitnodiging van uw broer L.(...) die legaal in België verblijft, kwam u enkele jaren geleden naar hier om te studeren. Op 3 oktober 2006 diende u hiertoe met succes een visumaanvraag in bij de Belgische ambassade te Beirut. Zo zag u destijds overigens meteen ook de kans om de economisch slechte en politiek instabiele situatie in Libanon te ontvluchten. Op 9 november 2006 reisde u per vliegtuig naar België alwaar u van 18 januari 2007 tot 31 oktober 2011 in het bezit werd gesteld van een tijdelijke verblijfsvergunning. Zowel in augustus 2008 als in juli 2011 keerde u terug naar Libanon om uw familie in Al Tabbaneh, Tripoli te bezoeken. Omdat uw A-kaart vanaf 31 juli 2011 niet langer verlengd werd, kreeg u een bevel om het grondgebied te verlaten. Op 9 juli 2013 vroeg u asiel aan in België.

Aangezien u zich jarenlang integreerde in België (u spreekt Frans, u heeft een diploma en werkbepoofte en zowel uw broer als uw vriendin verblijven in België) en zich volledig heeft aangepast aan het rustige leven hier, wenst u niet terug te kregen naar Libanon waar de algemene veiligheidssituatie momenteel bedreigd wordt door het Syrische conflict. Hierbij vermeldt u de bomaanslag die Tripoli opschudde in augustus 2013 en waarbij uw oom en neef gewond raakten. Bovendien zou u bij een terugkeer naar Libanon opnieuw bij uw ouders moeten gaan wonen in de Syriëstraat die zich op de vuurlinie tussen Jabal Al Mohsen en Bab Al Tabbaneh bevindt, waar het sektarische geweld tussen soennieten en alawieten welig tiert. In dit kader verwijst u naar het negatief reisadvies dat België heeft afgekondigd voor Libanon, meer bepaald Tripoli en de gevaarlijke Al Tabbaneh-wijk. Sinds de moordaanslag op Al Hariri en de inmenging van het Syrische regime lopen de spanningen daar hoog op. Bijgevolg vreest u dan ook ofwel zelf de wapens te zullen moeten opnemen ofwel te zullen worden getroffen door een verdwaalde kogel.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: een kopie van uw Libanese identiteitskaart, een kopie van uw paspoort, een origineel uittreksel van uw geboorteakte met vertaling, een origineel woonstcertificaat met vertaling, een verklaring van uw familie over de situatie in uw wijk met vertaling, zowel een kopie als een uittreksel van uw bewijs van inschrijving in het Vreemdelingenregister, een kopie van uw Belgische A-kaart, allerhande mediaberichtgeving over de situatie in Libanon en het Belgische reisadvies voor Libanon.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden opgemerkt dat u niet in aanmerking komt voor toekenning van de vluchtelingenstatus, noch van de subsidiaire beschermingsstatus en wel om volgende redenen.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u geen elementen naar voor brengt die getuigen van een persoonlijke en systematische vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie. Zo stelt u zelf dat u tot 2006 niet persoonlijk gevisieerd of vervolgd werd, noch in aanraking kwam met gewapende groeperingen (CGVS, p.16). U haalt tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS aan dat u Libanon in 2006 mede verlaten heeft omwille van de slechte economische omstandigheden aldaar op dat moment. Als pas afgestudeerde werd u geconfronteerd met het tekort aan werkgelegenheid (CGVS, p.16). Uw verwijzing naar de economische situatie en het gebrek aan werkgelegenheid, ressorteren niet onder een van de vijf criteria zoals bepaald in het Vluchtelingenverdrag van Genève die immers voorziet in internationale bescherming voor personen die hun land van herkomst zijn ontvlucht wegens een gegronde vrees voor vervolging omwille van hun ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of hun behoren tot een bepaalde sociale groep. Dit probleem is immers van louter economische aard. Evenmin houdt dit motief als dusdanig verband met de criteria inzake subsidiaire bescherming zoals vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Naar eigen zeggen geldt uw vrees niet ten aanzien van een bepaalde persoon (CGVS, p.18) maar baseert u uw asielaanvraag op de actuele veiligheidssituatie in Libanon. Dit zou niet alleen de aanleiding zijn voor uw huidige asielaanvraag, maar zou u, naast de economische toestand van het land, reeds in 2006 mee hebben aangezet het land te verlaten. Niet alleen verwijst u naar het sektarische geweld tussen de soennieten en alawieten in de Bab Al Tabbaneh – wijk te Tripoli, ook de aanslepende strijd in Syrië grijpt u aan als een potentiële katalysator voor een nieuwe oorlog in Libanon. De door u aangehaalde vrees, met name de gespannen situatie in Libanon, kadert in de algemene context van uw land van herkomst, en als dusdanig niet onder de toepassing van de Vluchtelingenconventie valt. Hiermee toont u niet aan dat u zelf het slachtoffer zou worden van een persoonlijke vervolging. Noch voor de periode van uw verblijf in Libanon tot 2006, noch voor de periode van 2006 tot nu, kan u enige concrete aanwijzing opgeven dat u persoonlijk wordt gevisieerd zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Behoudens de gespannen sfeer, verklaart u tijdens uw twee bezoeken aan Libanon in augustus 2008 en juli 2011 persoonlijk overigens evenmin problemen te hebben gekend (CGVS, pp.16-17).

Gelet op bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève te moeten koesteren in Libanon.

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een asielzoeker door het CGVS een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Libanon (zie COI Focus Libanon – De actuele veiligheidssituatie- dd. 14 oktober 2013) blijkt dat de huidige veiligheidssituatie in Libanon grotendeels bepaald wordt door de situatie in Syrië. De betrokkenheid van Hezbollah in de Syrische burgeroorlog heeft geleid tot een toenemende polarisatie tussen de soennitische en sjiiitische gemeenschap in het land. Hierbij wordt de grensregio met Syrië het meest getroffen door de uitwassen van het Syrische conflict. Het geweld concentreert er zich hoofdzakelijk in de Bekaa-vallei (Hermel, Aarsal, Baalbek) en Akkar. Het aantal burgerslachtoffers is evenwel relatief beperkt. Ook bij het toenemend sektarisch geweld in de grensregio's vallen de slachtoffers vooral onder de strijdende partijen. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat er sinds het begin van de opstand in Syrië gewelddadige confrontaties plaatsvinden tussen de bewoners van de soennitische wijk Bab al-Tabbaneh en de Alawitische wijk Jabal Mohsen in de stad Tripoli. Bij deze gevechten vallen de meeste slachtoffers onder de betrokken strijders, en blijft het aantal burgerslachtoffers beperkt. In de overige regio's, inclusief de hoofdstad, is het overwegend rustig. De veiligheidssituatie in Zuid-Libanon is stabiel. In de Palestijnse kampen is de huidige veiligheidssituatie relatief kalm en doen de verschillende gewapende groeperingen inspanningen om tot een grotere eenheid te komen en niet verwickeld te raken in het Syrische conflict. Ofschoon de situatie in Libanon gespannen is kan er derhalve niet besloten worden dat de actuele situatie in Libanon er een is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch dat de situatie er van dien aard zou zijn dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Libanon actueel geen reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Tot slot moet worden opgemerkt dat de documenten die u heeft voorgelegd niet van die aard zijn dat ze bovenstaande appreciatie van uw dossier kunnen wijzigen. Allereerst hebben de kopie uw identiteitskaart, het uittreksel van uw geboorteakte met vertaling en de originele bevestiging van woonst met vertaling slechts betrekking op uw identiteit en adres in Libanon, gegevens die hier niet ter discussie staan. Ditzelfde geldt voor de kopie van uw paspoort, de kopie als het uittreksel van uw bewijs van inschrijving in het Vreemdelingenregister en de kopie van uw Belgische A-kaart. Daarnaast doen deze deze documenten op geen enkele manier uitspraak over de door u ingeroepen vluchtmotieven. De verklaring van uw familie met vertaling is opgesteld op uw vraag op een moment dat u in België woonde (CGVS, pp.8-9). Bovendien betreft het geen officieel document. Deze verklaring heeft dan ook geen objectieve bewijswaarde. Tot slot hebben zowel de verschillende internetartikels als het negatieve reisadvies betrekking op de algemene situatie in Libanon en doen zij geen uitspraak over uw persoonlijke asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), betwist verzoeker de beoordeling door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van de actuele veiligheidssituatie in Libanon. Verzoeker citeert uit diverse persberichten en betoogt dat hieruit duidelijk blijkt dat Libanon te lijden heeft onder het conflict in Syrië. Verzoeker voert aan dat het sektarisch geweld in Libanon is aangewakkerd door de deelname van Hezbollah in het Syrische conflict en heden ten dage kritieke vormen aanneemt. Het gaat

daarbij met name om de bomaanslagen van 23 augustus 2013, maar ook om kleinere dagelijkse gewelddaden waarbij niet alleen strijders maar evenzeer en niet slechts sporadisch burgerslachtoffers vallen. Verzoeker meent dan ook dat er in Libanon actueel wel degelijk willekeurig geweld heerst ten gevolge van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten onrechte tot het tegendeel heeft besloten. Verzoeker verwijst in dit verband naar de recente ernstige verwondingen die zijn oom en neef hebben opgelopen. Zij werden slachtoffer van de bomaanslag die Tripoli in augustus opschudde, hetgeen volgens verzoeker bevestigt dat burgers een reëel risico lopen door hun loutere aanwezigheid in Tripoli. Verzoeker vervolgt dat hij bij terugkeer bij zijn ouders zal gaan wonen in de Syriëstraat, die zich op de vuurlinie bevindt tussen de Bab Al-Tabbaneh wijk en de Jabal Mohsen wijk, en dat het gevaar in deze wijk wordt bevestigd door de reisadvies Libanon van de FOD Buitenlandse Zaken en door meerdere persberichten. Het valt dus niet te ontkennen dat hij aan een reëel risico blootgesteld is indien hij naar deze gevaarlijke wijk terugkeert, aldus verzoeker, die hier nog aan toevoegt dat het hem daarenboven niet vrij staat om zich binnen Libanon op een andere plaats te vestigen aangezien grote delen van Libanon, zoals Beiroet en het (veiligere) zuiden van Libanon, beheerst worden door de antisoennitische Hezbollah-beweging.

2.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: een aantal pagina's uit verzoekers paspoort, verzoekers geboorteakte met vertaling in het Frans, een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies) van 14 november 2013, een afschrift van verblijf in Libanon met vertaling in het Frans, verzoekers tijdelijke verblijfsvergunning in België, een verklaring van verzoekers familie over de toestand in de Tabbaneh wijk met vertaling in het Frans, een werkbelofte, een bundel persberichten aangaande de veiligheidssituatie in Libanon en een reisadvies Libanon van de FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking.

Op 4 februari 2014 stuurt verzoeker per aangetekend schrijven een attest van het ziekenhuis “Hôpital Islamique de Bienfaisance Tripoli” waarin wordt geattesteerd dat er twee familieleden van verzoeker met ernstige verwondingen werden opgenomen in het ziekenhuis ten gevolge van bomaanslagen in Tripoli op 8 augustus 2013.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij geen elementen naar voor brengt die getuigen van een persoonlijke en systematische vrees in de zin van de vluchtelingenconventie daar zijn verwijzing naar de economische situatie en het gebrek aan werkgelegenheid niet resorteert onder een van de vijf criteria zoals bepaald in het vluchtelingenverdrag en dit motief evenmin als dusdanig verband houdt met de criteria inzake subsidiaire bescherming zoals vermeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en ook de gespannen situatie in Libanon als dusdanig niet onder de toepassing van de vluchtelingenconventie valt, (ii) uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er voor burgers in Libanon actueel geen reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet en (iii) de door hem voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat de appreciatie van zijn dossier kunnen wijzigen, zoals wordt toegelicht.

2.4. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissing waarin hem de vluchtelingenstatus wordt geweigerd ongemoeid laat en dat zijn enig middel en de toelichting betrekking hebben op de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De motieven inhoudende weigering van de vluchtelingenstatus blijven bijgevolg onverminderd gehandhaafd en worden beschouwd als zijnde hier hernomen. In hoofde van verzoeker kan dienvolgens geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.5.1. In zoverre verzoeker in het verzoekschrift verwijst naar de veiligheidssituatie in Libanon, benadrukt de Raad dat de aanvrager van de subsidiaire bescherming, met name wat betreft de vraag of hij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet zou lopen, niet kan volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar enig verband met zijn persoon aannemelijk moet maken, ook al is daartoe geen bewijs van een individuele bedreiging vereist.

Met de uiteenzetting in het verzoekschrift en het neerleggen van diverse persberichten en een reisadvies voor Libanon – dat overigens slechts gericht is aan Belgische onderdanen die van plan zijn om naar Libanon te reizen doch geenszins een leidraad vormt voor de onafhankelijke instanties belast met het onderzoek van asielaanvragen van personen die de Libanese nationaliteit bezitten – toont

verzoeker, die Libanees staatsburger is, niet aan dat er actueel in Libanon sprake is van willekeurig geweld ten gevolge van een gewapend conflict. De Raad benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Uit de door verzoeker bijgebrachte informatie, die overigens volledig aansluit bij de informatie gevoegd aan het administratief dossier, kan geenszins blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Niettegenstaande uit het geheel van informatie waarop de Raad vermag acht te slaan blijkt dat de ontwikkelingen in Syrië een negatieve uitwerking hebben in Libanon, waarbij hoofdzakelijk in de grenszone in het noorden van Libanon slachtoffers zijn gevallen ten gevolge van invallen door het Syrische leger, dat toenemende spanningen tussen leden van de verschillende geloofsgemeenschappen leiden tot toenemend sektarisch geweld en dat de bloedigste sektarische gevechten plaatsvinden in Tripoli, kan hieruit niet zonder meer worden besloten dat de actuele situatie in Libanon er een is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, noch dat de situatie er van die aard zou zijn dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van voornoemd artikel. Ook de verwijzing naar de bomaanslag in Tripoli in augustus 2013, waarbij verzoekers oom en neef gewond zouden zijn geraakt en waarvan hij thans een attest neerlegt, kan niet tot een dergelijk besluit leiden.

Specifiek met betrekking tot de situatie in Tripoli, leest de Raad in de informatie gevoegd aan het administratief dossier (COI Focus Libanon – De actuele veiligheidssituatie in Libanon van 14 oktober 2013) als volgt: *“Aangewakkerd door de politieke spanningen in Beiroet de voorbije jaren vonden in Tripoli sinds juni 2008 gevechten (met raketaanvallen en machinegeweren) plaats tussen de Soennitische milities uit Bab al-Tabbaneh, die de Future Movement ondersteunen en Alawitische strijders uit Jabal Mohsen, die banden hebben met Hezbollah en de regerende klasse in Syrië. (...) Sinds 2008 vonden er nagenoeg twintig gevechtsrondes plaats. De oorlog in Syrië en de toenemende interne polarisatie hieromtrent deed het reeds bestaande conflict in Tripoli verder oplaaien.*

Sinds het begin van de opstand in Syrië hebben botsingen plaatsgevonden tussen de bewoners van Bab al-Tabbaneh en Jabal Mohsen, met meer dan 100 slachtoffers en enkele honderden gewonden tot gevolg. De meeste slachtoffers zijn strijders maar aangezien de gevechten plaatsvinden in woonwijken, vallen eveneens burgerslachtoffers. Bovendien is het voor de inwoners van Jabal Mohsen soms moeilijke om tijdens de gevechten te vluchten naar andere delen van de stad aangezien het omgeven wordt door vijandige soennitische wijken. (...)

Hoewel het geweld in verschillende wijken in Tripoli plaatsvindt, bevindt de centrale gevechtlijn zich in Syria Street, een handelszaak in het oostelijke deel van de stad dat het overwegend Alawitische Jabal Mohsen scheidt van Bab al-Tabbaneh. (...)” (p. 15).

Uit verzoekers verklaringen blijkt dat zijn ouders wonen in de Syriëstraat (administratief dossier, stuk 4, 4), die zich op de vuurlinie tussen Jabal Mohsen en Bab al-Tannabah bevindt en waar het sektarische geweld tussen soennieten en alawieten welig tiert. Dit wordt door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet betwist. Verzoeker kan de Raad evenwel niet overtuigen waar hij stelt dat hij in geval van terugkeer geen andere keuze heeft dan zich bij zijn ouders in deze straat te vestigen. Zo blijkt uit zijn verklaringen dat zijn laatste woonplaats voor zijn vertrek uit Libanon in 2006 niet zijn ouderlijk huis was doch dat hij sinds het huwelijk van zijn broer bij een vriend woonde in Zagharta, Majdalaya, Tripoli (administratief dossier, stuk 4, p. 4-5). Omtrent zijn ouders verklaarde verzoeker weliswaar dat zij vaak het huis verlaten als er een aanslag wordt gepleegd of om zich veilig te stellen, waarna zij terug naar huis keren, doch gevraagd hoe het gaat met zijn broers, halfbroers en halfzussen die nog in Tripoli verblijven, verklaarde verzoeker slechts *“Zij zijn eigenlijk getrouwd en hebben normale omstandigheden zoals de andere Libanezen die daar verblijven.”* (administratief dossier, stuk 4, p. 13) en maakt hij verder geen gewag van problemen die zij zouden kennen omwille van het sektarisch geweld in de stad. Bovendien verklaarde verzoeker dat de rest van zijn familie, met uitzondering van een neef die met een soennitische groepering van Bab al-Tabbanah vecht tegen de Alawitische groepering van Jabal Mohsen, thans in verschillende dorpen in de bergen woont (administratief dossier, stuk 4, p. 18-19). Gelet op wat voorafgaat, maakt verzoeker dan ook niet in het minst aannemelijk dat hij zich in geval van terugkeer naar Libanon niet bij zijn broers, halfbroers of halfzussen dan wel bij vrienden in andere wijken van Tripoli zou kunnen vestigen, noch dat hij niet bij zijn andere familieleden in de bergen zou kunnen verblijven om het strijdtoneel in de Syriëstraat, waar zijn ouders wonen, te vermijden. De als bijlage aan het verzoekschrift gevoegde verklaring van zijn ouders vermag aan het voorgaande geen afbreuk te doen.

2.5.2. De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.6. De overige als bijlage aan het verzoekschrift gevoegde documenten hebben slechts betrekking op verzoekers identiteit en afkomst uit Libanon en zijn verblijfsstatus in België, gegevens welke niet ter discussie staan, en kunnen dan ook bovenstaande appreciatie niet ombuigen.

2.7. In zoverre verzoeker er nog op wijst dat hij zich goed heeft geïntegreerd in België, dat hij Frans spreekt, een diploma heeft en over een werkbelofte beschikt en dat zijn broer en diens vriendin legaal in België verblijven, benadrukt de Raad dat deze elementen irrelevant zijn bij de beoordeling van de nood aan internationale bescherming.

2.8. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig februari tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS